

ה"ג לירונות לעירון בפרשת השבוע
ערוכים בדי נחמה ליבוביץ - חסנה השמונה עשרה
יו"ל ע"י מוסד תורה והסכלה לסבוברים ולנוער
הסתדרות נסי מזרחי באמריקה

תזריע (תשי"ט)

ה פ ס ר ה
מלכים ב' פרק ה'

א. טאלות סגנון

(1) א' ונעמן... היה איש גדול לפני אדוניו ונשוא פנים, והאיש היה

גבור חיל מצורע

המלכים מקשה: התואר "איש גבור חיל" היה לו לבוא תחילה. "איש גדול
ונשוא פנים וגבור חיל, והוא מצורע"
הסבר למה כתוב כפי שכתוב.

(2) י"א חנה אמרתי אלי יצא יצא והניף ידו אל המקום ואסף המצורע.
למה לא נאמר: "אלי יצא והניף ידו אל המקום"

(3) מ"ו ועתה קח נא ברכה מאת עבדך.
למה נאמר "ברכה" ולא מתנה או "מנחה"?
(ע' גם ב' ל"ג י"א, שמואל א' כ"ה כ"ז)

(4) י"ח לדבר הזה יסלח ה' לעבדך
בבוא אדוני בית רימון להסתחיות שמה
והוא נסען על ידי
והסתחיותי בית רימון
בסתחיותי בית רימון
יסלח נא ה' לעבדך בדבר הזה
מתי סבת סגנון הקוצר של פסוק זה?
(פעמים ל"דבר הזה", 3 פעמים הזכרת הסתחיותי בבית רימון,
פתיחה וסיום בבקשת סליחה)

ב. מלך ישראל

ז: ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרו בגדיו ויאמר:
האלוהים אני להסית ולהחיות, כי זה שולח אלי - לאסוף איש מצרעת
כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא ל...
הסוה דבריו אלה לפרק ג'.

יא: ויאמר מלך ישראל

אהה כי קרא ה' לשלש המלכים האלה לתת אותם ביד מואב.
(וע' הלאה פסוקים י"א, י"ג)
מה הוא הקו האחד בהתנהגותו של מלך ישראל בטני המקריש?

ג. ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע
באור: לפי שהיה מצורע לא בא הביתה, כי נמצא מרוחק, ולזה לא יצא
אלישע אליו התוצה, ודבר אליו ע"י המלאך.
התוכל להסביר את התנהגות שניהם (של נעמן ושל אלישע) בהסבר
אחד בהתאם לרוח הטוב כולו?

ד. השוה:

יחורו אמר: שמות י"ח י"א עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלוהים.
רחב אמרה: יחושע ב' י"א: כי ה' אלהינו הוא האלוהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת
אמר: מל' ב' ה' הנה נא ידעת כי אין אלוהים בכל הארץ כי
אף בישראל
בעל עקדת יצחק ע"י ט"א (על דברי נעמן): זאת היתה הודאה שלמה,
לא בזכר כסוה בזולתו מהבאים לחלל דעה ה'.

(1) הסבר במה יש לראות בדבריו הודאה העולה על דבריהם.
(2) היט למצוא סנה בפרקנו דב', שהגיע הוא להודאה שלמה משתגיעו הם
אליה?

א. יט ויאמר לו: לך לשלום.

ד קמתי "בטבילי התנח" (דביר תשי"ב):... והנביא עומד מורם ראש ושומע
(את דברי נעמן האחרונים, פסוקים י"ז-י"ח). ולאחר הדבורים הארוכים
מסתיימת הסצינה במלים אלה: "ויאמר לו: לך לשלום!" - מפיו: לך
לפזאזל!

מה ראה הסופר לתרגם כך את דברי אלישע,
מה סנה לדעתו, היכן הרמז לכך בכתוב?

טאלות וגם הסוה נא לטלות נחמה ליבוביץ, ~~ע"י~~ ירושלים תשנ"ג